Поклич мене, любове, на межі
Мого життя іще раз за собою,
Нехай душа в крутому віражі
Зайдеться неспокійною жагою.

Я знаю, ще ніхто не спив до дна
Той келих твій, що піниться нектаром.
І ти одна, лишень-бо ти одна
Цариця світу у п'янких примарах.

Ти налітаєш, наче буревій,
Як заклинання грізного пророка.
Безсмертна ти і вічний образ твій
У плині часу і безмежжі років.

Поклич мене, любове, до снаги,
Дай в полум'ї очиститись твоєму!
Змете з душі тривоги і сніги,
Переспівай печалі на поеми.

Позич озону хоч один ковток,
І я тоді в крилатому бажанні
Ще раз злечу до золотих зірок
Й сузір'я Діви принесу коханій.